

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3871/2023
13.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Симић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Водовод“ из Враћа, ради поништаја решења о отказу и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1422/2023 од 10.08.2023. године, у седници одржаној 13.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1422/2023 од 10.08.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Враћу П1 69/19 од 02.02.2023. године, поништено је као незаконито решење туженог број 5175 од 17.12.2018. године о отказу уговора о раду тужиоцу на радном месту ... Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоца врати на рад на послове радног места ... или на друге послове који одговарају његовој стручној спреми и радном искуству. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 166.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1422/2023 од 10.08.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број 5175 од 17.12.2018. године о отказу уговора о раду тужиоцу на радном месту ..., да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на послове радног места ... или на друге послове који одговарају његовој стручној спреми и радном искуству, као и да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 166.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.750,00 динара са

законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био у радном односу на неодређено време на пословима у Служби ... и ..., на основу закљученог уговора о раду. Решењем туженог број 5175 од 17.12.2018. године, тужиоцу је отказан уговор о раду из разлога што је дана 29.11.2018. године, одбио да буде алкотестиран од стране Комисије за спровођење поступка алкотестирања запослених, што је представљало повреду радне дисциплине и отказни разлог из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду у вези члана 9. ст.1. и 2. тужениковог Правилника број 3726 од 25.11.2015. године о начину тестирања алкохола у даху, услед ког понашања тужилац није могао да настави са радом код туженог.

Пре доношења наведеног решења тужиоцу је достављено упозорење у складу са чланом 180. Закона о раду, на које се изјаснио писаним изјашњењем. Решењем туженог број 4905 од 30.11.2018. године, тужилац је удаљен са рада, почев од 01.12.2018. године до 21.12.2018. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да се одбијање тужиоца тестира преко апарата етилометра не може сматрати кршењем радне обавезе, да нема доказа да је тужилац одбио тестирање у надлежној установи, да је тужилац добио налог директора да се јави у Завод за јавно здравље, те да је тужилац поступио по том налогу, што тужени није спорио, да је према уговору закљученом између Завода за јавно здравље и туженог ради тестирања запосленог на присуство алкохола у крви било потребно да тужено предузеће поднесе прво писани захтев што није учинило, те да је тужилац био одбијен у наведеној установи и да није могао да поступи према налогу послодавца, па је усвојио захтев тужиоца поништио као незаконито оспорено решење и обавезао туженог да тужиоца врати на рад.

Према закључку другостепеног суда, тужилац је повредио радну дисциплину, тако што је без оправданог разлога одбио дана 29.11.2018. године да се подвргне алкотесту, што је представљало повреду радне дисциплине и отказни разлог из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, у вези са чланом 9. ст.1. и 2. Правилника туженог од 25.11.2015. године о начину тестирања алкохола у даху, да због таквог понашања тужилац није могао да настави са радом код туженог, па је оценио као правилно и законито оспорено решење како у формално-правном тако и у материјално-правном

смислу, па је тужбени захтев неоснован, те је преиначио првостепену пресуду одбијањем постављеног тужбеног захтева у целини.

По становишту Врховног суда, другостепени суд је, супротно наводима ревизије, на утврђено чињенично стање правилном применом материјалног права, одлучио о тужбеном захтеву.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр.24/2005, 113/2017), прописано је да послодавац може отказати уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Правилником туженог број 3726 од 25.11.2015. године, о начину тестирања алкохола у даху регулисано је, поред осталог, да се њиме прописује поступак провере алкохолисаности и примене мере односно поступање према запосленом за кога се утврди да је под дејством алкохола (члан 1. став 1), да се његове одредбе односе на све запослене код туженог, као и на друга лица која по било којим основима раде у просторијама туженог (члан 1. став 2), да се за проверу алкохолисаности користи сертифицирани апарат „Драјгер“ (члан 5), да се у случају одбијања тестирања или одбијања потписивања записника, наведене чињенице констатују у Записнику о спроведеном поступку алкотестирања, који се оверава од стране овлашћеног лица и лица која су присуствовала у алкотестирању (члан 9. став 1), да ће се одбијање запосленог да се подвргне алкотестирању сматрати непоштовањем радне дисциплине у смислу члана 179. став 3. Закона о раду и члана 101. став 1. Колективног уговора код послодавца (члан 9. став 2).

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те да је у конкретном случају тужилац повредио радну дисциплину, јер је без оправданог разлога одбио да се дана 29.11.2018. године подвргне алкотесту – провери, да исто представља повреду радне дисциплине и отказни разлог из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, у вези члана 9. став. 1. и 2. тужениковог Правилника од 25.11.2015. године о начину тестирања алкохола у даху, услед ког понашања тужилац не може да настави са радом код туженог, правилно је другостепени суд оценио као законито оспорено решење, а тужбени захтев тужиоца одбио као неоснован.

Неосновано се ревизијом тужиоца указује да је становиште другостепеног суда засновано на погрешној примени материјалног права. Из утврђеног чињеничног стања, произлази да је тужилац одбио да се дана 29.11.2018. године подвргне алкотесту – провери, а одбијање запосленог да се подвргне алкотестирању сматра се непоштовањем радне дисциплине у смислу члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члану 9. став 1. и 2. Правилника туженог од 25.11.2015. године.

Осталим наводима ревизије указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и такви наводи нису посебно разматрани, будући да у смислу члана 407. став 2. ЗПП не представљају дозвољен ревизијски разлог.

Врховни суд је ценио и остале ревизијске наводе, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, па ти наводи нису посебно образлагани.

Тужилац није успео у ревизијском поступку, па нема право на трошкове тог поступка које је тражио и определио у смислу члана 153. и 154. ЗПП.

Из наведених разлога применом члана 414. и члана 165. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић